

Τὰ πρὸς τὰ τέκνα φιλόστοργα αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου, μάλιστα τοῦ τῶν κατωτάτων φυλῶν, δὲν ὑπερέχουσι κατὰ πολὺ τῶν ὁμοίων αἰσθημάτων τῶν ζῶων. Ὁμολογουμένως δὲ τινὲς τῶν ἀγρίων λαῶν ἔχουσι ἀμβλύτερον τὸ αἶσθημα τῆς φιλοτεκνίας ἀπὸ πολλὰ τῶν εὐγενεστέρων ζῶων. Καὶ τοῦτο, διότι παρ' αὐτοῖς τὰ ἀκραφιῶς ζωικὰ ὀρμέφυτα ἐξαφανίζει ἢ κάπως ἀνεπτυγμένη νοημοσύνη. Καὶ αὐτοῦ τοῦ παχυνουστάτου τῶν ἀνθρώπων ὁ νοῦς ἐξετάζει τὸ μέλλον πλείοτερον πάντων τῶν ζῶων. Προβλέπων δὲ τὰς οἰκογενειακὰς μερίμνας καὶ ἀνίας καὶ βάρη, ἐπειδὴ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀνεπτυγμένον ἀκόμη, θυσιάζει τὰ ἔκγονα ὑπὲρ τῆς ἰδίας εὐημερίας. Τὴν καταισχύνουσαν τὸ ἀνθρώπινον γένος παρατήρησιν ταύτην ἀναγκάζεται νά νομολογήσῃ ὡς ὀρθὴν καὶ βᾶσιμον πᾶς ὁ μελετῶν τὰς παρὰ διαφοροῖς λαοῖς κρατούσας συνηθείας τῆς ἐκτρώσεως καὶ τῆς παιδοκτονίας.

[Ch. Letourneau].

Ἀποφθέγματα ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

Μετὰ τὰς ἀτυχίας αὐτοῦ ὁ Ἀννίβας, εὐρισκόμενος παρὰ τῆ Προυσίας, τῆ βασιλεῖ τῆς Βιθυνίας, συνεδούλευεν αὐτὸν νὰ συνάψῃ μάχην πρὸς τὸν ἔχθρον.

— Δὲν τολμῶ, εἶπεν ὁ Προυσίας· τὰ σπλάγχνα τοῦ ἱερείου δὲν οἰωνίζονται αἰσίαν ἐκθασιν.

— Καὶ τί λοιπὸν; ὑπέλαθε ζωηρῶς ὁ μέγας Καρχηδόνιος, περισσοτέρην πίστιν δίδεις εἰς ἕν ἐλεεινὸν πτώμα παρὰ εἰς τοὺς λόγους πεπειραμένου στρατηγού;

Διηγούνται περὶ τοῦ Σκενδέρμπεη ὅτι, ἕνεκ τῶν πολλῶν νικῶν, ἃς ἤρατο κατὰ τῶν Τούρκων, καὶ τῆς ἐκτάκτου αὐτοῦ ῥώμης, ἀπέδοσαν ὑπερφυσικὴν δύναμιν εἰς τὸ ξίφος του. Ζητήσαντος δ' αὐτοῦ τοῦ Μωάμεθ Β', ὁ Σκενδέρμπεης τὸ ἀπέστειλε προθύμως. Ὁ Ὄθωμανὸς μονάρχης, ἀφοῦ ἐξήτασε τὸ ξίφος ἐπὶ πολὺ, τὸ ἀπέστειλεν ὀπίσω, λέγων ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ πῶς ὁ Σκενδέρμπεης κατώρθωσε τοσαῦτα πράγματα μὲ τοιοῦτον ξίφος, ἐνῶ αὐτὸς εἶχε πολὺ καλλίτερα.

— Τὸ πιστεύω, ἀπεκρίθη ὁ Σκενδέρμπεης· ἀλλ' ἐγὼ, ὅταν τοῦ ἔστειλα τὸ ξίφος μου, δὲν τοῦ ἔστειλα μαζὶ καὶ τὸν βραχιονά μου.

Ἐκστρατεύων ποτὲ ὁ πρίγκιψ τοῦ Ὁράνζ, ἐτήρει μεγάλην μυστικότητα περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκστρατείας. Ὅτε δὲ τις τῶν ἀξιωματικῶν τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ ἐκμυστηρευθῇ τὸ σχέδιόν του, ὁ πρίγκιψ τὸν ἠρώτησε·

— Καὶ εἰμπορεῖς νὰ φυλάξῃς καλῶς τὸ μυστικόν μου;

— Μάλιστα, στρατηγέ.

— Λοιπὸν καὶ ἐγὼ ὠσαύτως.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἄστειός τις, ἀπειλούμενος ἀπὸ πολλοῦ νὰ ζυλοκοπηθῇ ὑπ' ἄλλου, ὅτε τέλος αἱ ἀπειλαὶ ἐγένοντο ἔργα, ἔδραλε στεναγμὸν ἀνακουφίσεως εἰπών· «Ἄ! τέλος πάντων! Καλλίτερα ἔτσι, ἀδελφέ· ἐγλύτωσα ἀπὸ τὸν καθημερινὸ ἐκεῖνο φόβο ποῦ δὲ μ' ἄφινε νὰ ἡσυχάσω! . . .

Μεταξὺ κυρίου καὶ ὑπηρέτου.

— Ἄκουσε, Γιάννη, παρατηρῶ ὅτι, ἀφ' ὅτου ἀπέθανεν ἡ γυναῖκά σου, κάθε ἡμέρα εἶσαι μεθυμένος, ἐνῶ προτιήτερα μόνον δυὸ φοραὶς τὴν ἐβδομάδα, τὸ ἔκαμνες. Κύτταξε, καυμένη, γρήγορα νὰ ξαναπανδρευθῆς, γιὰτὶ ἀλλοιῶς θὰ σὲ διώξω.

— Ἄχ, ἀφέντη, ἄφρησέ με νὰ τὴν κλάψω ἀκόμη λίγο καιρὸ τῆ μακαρίτισσα!

Ὁ ἔξοχος ὅσον καὶ εὐφυῆς δικηγόρος Κ* ἀνέλαθε νὰ ὑπερασπίσῃ ἐν τῆ κακουργιοδικεῖῳ φουβερὸν κακούργον, ὃν ἐν τούτοις μετ' ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συνηγόρου, τὸ δικαστήριον κατεδίκασεν εἰς θάνατον, ὅρισαν ἵνα ἡ ποινὴ του ἐκτελεσθῇ τὴν 17 τοῦ μηνὸς ἐπέτειον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος.

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς καταδίκης, ὁ κακούργος παραπονεῖται εἰς τὸν συνηγόρον του ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ τοῦ δοθῇ δικαιοσύνη.

— Ὅσφ γι' αὐτὸ, ἀπαντᾷ ὁ δικηγόρος, ἐνοια σου, καὶ τὴν δικαιοσύνη θὰ τὴν λάβῃς εἰς ταῖς 17 τοῦ μηνὸς.

ΛΛΗΘΕΙΑΙ

Δύο ζώφια, μυῖα καὶ κώνωψ, περίπταντο ἐσπέραν τινὰ ἐν τῆ αὐτῆ δωματίῳ. Ἡ μυῖα παρετήρησε ποτήριον μέλιτος, καὶ ἐπιπτάσα ἐκάθισεν εἰς τὸ χεῖλος αὐτοῦ καὶ ἠθέλησε νὰ πῆ· ἀλλ' ἐμπλακέντων τῶν ποδῶν αὐτῆς εἰς τὸ μέλι, ἐκ τῶν προσπαθειῶν ἃς κατέβαλεν ἵνα ἀπαλλαγῇ ἔπεσεν ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ ἐπνίγη. Ὁ κώνωψ τὴν εἶδε καὶ τὴν ἐνέπαιξε. — ὦ! ἐγὼ δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος νὰ ἐκτεθῶ εἰς παρόμοιον κίνδυνον, ἔλεγεν. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἀνάπτονται τὰ κηρία τῆς οἰκίας· ὁ δὲ κώνωψ γοητευθεὶς ἐκ τῆς λάμψεως ἵπταται περὶ αὐτὰ, προσεγγίζει κατὰ μικρὸν πρὸς τὴν φλόγα, καὶ κατακαίεται.

Ἀποφεύγει τις τὰ σφάλματα, εἰς τὰ ὁποῖα βλέπει ἄλλον ὑποπίπτοντα, ἀλλὰ διαπράττει ἄλλα αὐτὸς ὁ ἴδιος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ τινων ἑβδομάδων ἐγένετο ἐν Παρισίους ἔκθεσις κυνῶν, περὶ ἧς ὁ συντάκτης γαλλικῆς ἐφημερίδος ἐπισκεψάμενος αὐτὴν γράφει τὰ ἐπόμενα περίεργα :

« Πρὸ ὀλίγου ἐπεσκέφθην τὴν ἔκθεσιν τῶν σκύλων ἐν τῷ Κεραμεικῷ, καὶ ἀκόμη φαντάζομαι ὅτι ὅλοι οἱ σκύλοι τοῦ κόσμου με κληρονομήσονται. Τί πλῆθος σκύλων ! Εἶνε ἐκεῖ μέσα ὑπὲρ τοὺς χιλίους καὶ κάμνουν ἓνα θόρυβον διαβολικόν ! — Τὸν Βάγνερ τὸν ἐπέρασαν, μοῦ εἶπεν εἰς τῶν Ἑλληνοδικῶν ἡ μουσικὴ τοῦ μέλλοντος εἶνε τίποτε συγκρινομένη πρὸς τὰς συμφωνίας τῶν σκύλων, τὰς ὁποίας ἀκούει κανεὶς ἐδῶ ! » Τῇ ἀληθείᾳ εἶνε πολὺ παραδόξοι οἱ χοροὶ οὗτοι τῶν σκύλων, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ κυνάρια παριστάσῃ τοὺς ὑψιφώνους, οἱ μουλ-δῶγ καὶ οἱ σκύλοι τῆς Νέας Γῆς τοὺς βαρυτόνους, οἱ μολοσσοὶ καὶ οἱ σκύλοι τῶν ὀρέων τοὺς βαθυφώνους. Οἱ οἰκουροὶ κύνες καὶ τὰ ἄβρα λαγωνικὰ ἐκπροσωποῦσιν ὅλους τοὺς τόνους, ἐκβάλλοντες θλιβεράς ὑλακὰς, ἱκανὰς νὰ συνταράξωσι τὰς εὐκισθήτους καρδίας.

Ποία κακοφωνία ! Θὰ ὑπέθετε κανεὶς ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἐν μέσῳ μεσιτῶν, ἢ ἐν Βουλῇ, κατὰ τὴν ἡμέραν θυελλώδους συζητήσεως. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν σκύλων καὶ οἱ φύλακες αὐτῶν κάμνουν ἐν τούτοις ὅ,τι εἴμποροῦν διὰ νὰ καθησυχάσουν τὸ ὑλακτοῦν πλῆθος. Οἱ πρῶτοι μοιράζουσι ἀφθόνους θωπείας καὶ φιλοφρονήσεις, οἱ δεῦτεροι δὲν φείδονται οὔτε περιποιήσεων οὔτε ἐπιπληξέων.

Εἰς ἐκ τῶν φυλάκων, χαριτολόγος καθὼς φαίνεται, μοῦ εἶπε. — Εὐρήκα ἐν μέσον, με τὸ ὁποῖον εἴμπορῶ νὰ κάμω τοὺς σκύλους νὰ μένουν ἡσυχαι, καὶ εἰξεύρεις ποῖον εἶνε αὐτὸ τὸ μέσον ; νὰ τοῖς δίδω ὀνόματα ἀνθρώπων ».

Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἴμπορεσα νὰ κρατήσω μείδιμα δυσπιστίας,

— Νὰ, μοῦ εἶπε, παρατήρησε, θὰ κάμω δὲ κλημὴν εἰς αὐτὸν τὸν χονδρὸσκύλον.

Ὁ φύλαξ ἐπλησίασεν εἰς τὸν γαυγίζοντα σκύλον. — « Ἄ, τοῦ ἐφώναξε, θὰ σωπάσης ἐπὶ τέλους, Ἄδὸλφε ; »

Καὶ ὁ Ἄδὸλφος ἐσιώπησε ! . . .

Τῷ ἐπρότεινα νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα ἐπὶ τοῦ πλησίον σκύλου.

— Αὐτὸς ὁ χασάπικος σκύλαρος δὲν παίρνει ἀπὸ λόγια, μοῦ εἶπε γελῶν ἓνα ζῶο μονάχα ἐγνώρισα εἰς τὴν ζωὴ μου πλεόν γρυνιάρικο ἀπ' αὐτόν : τὴν πενθερά μου ! »

1888 85,000,000 1

Ἀφινομένων κατὰ μέρος τῶν ἀστεισμάτων, ἡ γνώμη μου εἶνε ὅτι ἡ διεθνὴς αὕτη ἔκθεσις τῶν σκύλων εἶνε τελεία καὶ περιεργωτάτη. Οἱ οἰκίσκοι αὐτῶν εἶνε ἀνετοὶ καὶ κομψοί, καὶ ὅσοι ἐπισκέπτονται τὴν ἔκθεσιν διατρέχουν με ὄλην τὴν ἀνεσιν δειροστοιχίαν χιλίων τριακοσίων μέτρων μήκους, ἐστρωμένην διὰ λεπτῆς ἀμμου, ἐν μέσῳ δύο σειρῶν σκύλων παντὸς μεγέθους, παντὸς τριγώματος, καὶ παντὸς ῥυγχοῦ. Βλέπετε ἐκεῖ τύπους παντὸς γένους, ἀπὸ τοῦ κυναρίου τῆς κομῆσεως Shaftesbury, τοῦ ὄχι μεγαλειτέρου ἐνός γρόνθου καὶ μόλις ζυγίζοντος 80 δράμια, μέχρι τοῦ μεγαλοπρεποῦς σκωτικοῦ λαγωνικοῦ Flying-Cloud υἱοῦ τοῦ διασήμεου Frinagh, ὁ ὁποῖος ἀπέφερε κέρδος 500,000 φράγκων εἰς τὸν λόρδον Redcliffe, τὸν εὐτυχῆ του κτήτορα, κατὰ τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ κυνοδρομίας. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ περιφρονήσωμεν καὶ τὸν μετριόφρονα ἐκεῖνον ἐκεῖ σκύλον, εἰς τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἀπενεμήθη μετάλλιον ὑπὸ τῆς ναυαγοσωστικῆς ἐταιρείας, διότι μόνος ἔσωσεν ἕξ ναύτας εἰς ἓν ναυάγιον.

Οἱ Γάλλοι ὑπολείπονται κατὰ πολὺ ἀκόμη τῶν Ἀγγλων κατὰ τὴν κυνοτροφίαν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἀνατροφή τῶν σκύλων ἔφθασεν εἰς βαθμὸν τελειότατον, ἀπὸ τῶν ὁποῖων οἱ Γάλλοι ἀπέχουν πολὺ ἀκόμη, μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται ἀπὸ τινος.

Ἡ ἀνατροφή σκύλων παντὸς εἴδους ἐγένετο βιομηχανία ἐπικερδεδεσμένη ἐν Ἀγγλίᾳ. ὅλαι σχεδὸν αἱ πόλεις, αἱ ἔχουσαι σημασίαν τινὰ, κάμνουν μίαν τούλάχιστον ἔκθεσιν κατ' ἔτος. Μερικαὶ μεγάλαι πόλεις κάμνουν ἕως τέσσαρας. Διατηροῦν δὲ ἀμιγῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν οἱ Ἀγγλοὶ, διότι ἀπὸ πολλοῦ ἔχουν ἐν ἐνεργείᾳ βιβλίον καταγωγῆς τῶν σκύλων ἀνάλογον πρὸς τὰ « Stud book » τῶν ἵππων.

Κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ γεωπονικὴν ἐφημερίδα « Γῆν » τὸ παλαιότατον δένδρον ἐν τῇ ὑψηλίῳ εἶνε τὸ λεγόμενον « Βῶ » ἐν τῇ ἱερᾷ πόλει Ἀμαρουπά τῆς Βίρμας, φυτευθὲν 288 ἔτη πρὸ Χριστοῦ. Ἡ παλαιότης τοῦ δένδρου εἶνε ἀποδεδειγμένη δι' ἐγγράφων ἱστορικῶν. Λέγεται δὲ, ὅτι εἶνε κλάδος συκῆς, ὑφ' ἣν ἀνεπαύθη ἐν Οὐρομέλῃ ὁ Βούδας ἀποθεοῦμενος.

Περὶ τῶν ἑκατομμυριούχων τῆς Μ. Βρετανίας ὁ Θεατὴς τοῦ Λονδίνου ἔγραφε « Πρὸ δέκα ἐτῶν ἐδημοσιεύσαμεν κατάλογον βρετανικῶν περιουσιῶν, αἵτινες ὑπερέβαινον τὰ 250,000,000 λιρῶν, περιτῆλον δὲ διὰ τελευτῆς τῶν κλητῶρων εἰς χεῖρας ἐτέρων. Ἐκ τοῦ καταλόγου ἐκεῖνου ἐφάνη, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα ἐτελεύτησαν 10 ἄνδρες καταλιπόντες